

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2014/100/UE

z dnia 28 października 2014 r.

zmieniająca dyrektywę 2002/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającą wspólnotowy system monitorowania i informacji o ruchu statków

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2002/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiającą wspólnotowy system monitorowania i informacji o ruchu statków i uchylającą dyrektywę Rady 93/75/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 27 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konkurencyjność europejskiego transportu morskiego można usprawnić poprzez bardziej wydajne wykorzystanie zasobów i lepsze wykorzystanie informacji elektronicznych.
- (2) Ze względu na zwiększenie wydajności oraz uniknięcie powielania działań należy opierać się na istniejących krajowych i unijnych platformach, rozwiązaniach technicznych, a także normalizacji, czerpiąc również korzyści płynące z dotychczasowych inwestycji.
- (3) Unijny system wymiany informacji morskiej (SafeSeaNet), ustanowiony zgodnie z dyrektywą 2002/59/WE, oprócz zwiększenia bezpieczeństwa morskiego, ochrony w portach i na morzu, ochrony środowiska i gotowości do zwalczania zanieczyszczeń, pozwala na wymianę, zgodnie z prawodawstwem Unii, dodatkowych informacji mających na celu ułatwienie efektywnego ruchu morskiego i transportu morskiego.
- (4) Aby umożliwić ograniczenia kosztów, uniknąć tworzenia wielu grup sterujących oraz skorzystać z doświadczeń grupy sterującej wysokiego szczebla, jej zasady zarządzania oraz jej zadania powinny zostać dostosowane w celu uwzględnienia dodatkowych dziedzin objętych zakresem dyrektywy.
- (5) Dyrektywa 2002/59/WE wymaga, aby państwa członkowskie i Komisja współpracowały ze sobą w celu rozwijania i aktualizacji unijnego systemu wymiany informacji morskiej — w oparciu o doświadczenia zdobyte w trakcie eksploatacji systemu, jego potencjał i jego funkcje — w kontekście jego usprawniania, z uwzględnieniem postępów w dziedzinie technologii informacyjno-komunikacyjnych.
- (6) Zdobyte doświadczenia oraz osiągnięty postęp techniczny, w szczególności w zakresie stworzenia interoperacyjnego systemu wymiany danych, który może łączyć informacje z SafeSeaNet z informacjami pochodzącymi z innych unijnych systemów monitorowania i śledzenia statków (CleanSeaNet, Centrum Danych systemu dalekiego zasięgu do identyfikacji i śledzenia statków Unii Europejskiej (Centrum Danych LRIT UE) oraz system THETIS), a także z systemów zewnętrznych (np. satelita AIS), umożliwiają dalszy rozwój zintegrowanych usług morskich. Uruchomionych zostało kilka inicjatyw dotyczących satelity AIS, w tym przez państwa członkowskie, co potwierdza korzyści operacyjne wynikające z dostępu do danych SAT-AIS.
- (7) Systemy i aplikacje znajdujące się pod auspicjami EMSA są w stanie zapewnić organom państw członkowskich i organom Unii wyczerpujące informacje na temat m.in. pozycji statków, ładunków niebezpiecznych, zanieczyszczeń itp., jak również świadczyć usługi wsparcia w obszarach takich jak straż przybrzeżna, walka z piractwem, a także statystyka, zgodnie z prawami dostępu przypisanymi zgodnie z dokumentem dotyczącym interfejsu i kontroli funkcjonalności (IFCD), stworzonym i aktualizowanym na podstawie art. 22a i załącznika III do dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 208 z 5.8.2002, s. 10.

- (8) Zarządzanie systemem i jego technologiczne udoskonalenia są regularnie omawiane z państwami członkowskimi w ramach grupy sterującej wysokiego szczebla ds. SafeSeaNet (HLSG), ustanowionej decyzją Komisji 2009/584/WE⁽¹⁾. Wprowadzane usprawnienia, których rezultatem jest techniczna integracja różnych systemów i aplikacji, są również omawiane przez tę grupę. Wspomniane postępy oraz testy zintegrowanego środowiska danych morskich przeprowadzone przez Europejską Agencję Bezpieczeństwa Morskiego spowodowały osiągnięcie synergii oraz ulepszenie funkcji i usług systemów.
- (9) W celu uwzględnienia wspomnianych postępów technicznych poczynionych w świetle doświadczeń nabytych w związku SafeSeaNet należy zatem dostosować załącznik III do dyrektywy 2002/59/WE.
- (10) Należy doprecyzować załącznik III do dyrektywy w sprawie VTMIS, który dotyczy unijnego systemu wymiany informacji morskiej oraz zawiera odniesienia do innych stosownych przepisów unijnych, poprzez określenie przedmiotowych aktów unijnych, w odniesieniu do których stosowany jest obecnie system SafeSeaNet, takich jak dyrektywa 2000/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾, dyrektywa 2005/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³⁾, dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/16/WE⁽⁴⁾ oraz dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/65/UE⁽⁵⁾; w przypadku wymienionych aktów prawnych stosowanie SafeSeaNet może dodatkowo ułatwić wymianę i udostępnianie informacji, a także powinno dodatkowo ułatwić korzystanie z systemu, zintegrowanego system informacyjny oraz platformy w celu zapewnienia konwergencji i interoperacyjności z systemami i aplikacjami morskimi, w tym technologiami kosmicznymi.
- (11) Zmiany uwzględnione w niniejszej dyrektywie mogą również odgrywać kluczową rolę w rozwoju wspólnego mechanizmu wymiany informacji (CISE) dla sektora morskiego, stanowiącego dobrowolny proces współpracy w Unii Europejskiej zmierzający do dalszego umocnienia i promowania odpowiedniej wymiany informacji między organami zaangażowanymi w nadzór morski.
- (12) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Komitetu ds. Bezpiecznych Mórz i Zapobiegania Zanieczyszczeniom Morza przez Statki (COSS),

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Załącznik III do dyrektywy 2002/59/WE zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 18 listopada 2015 r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2009/584/WE z dnia 31 lipca 2009 r. ustanawiająca grupę sterującą wysokiego szczebla ds. SafeSeaNet (Dz.U. L 201 z 1.8.2009, s. 63).

⁽²⁾ Dyrektywa 2000/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 listopada 2000 r. w sprawie portowych urządzeń do odbioru odpadów wytwarzanych przez statki i pozostałości ładunku (Dz.U. L 332 z 28.12.2000, s. 81).

⁽³⁾ Dyrektywa 2005/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie zanieczyszczeń pochodzących ze statków oraz wprowadzenia sankcji, w tym sankcji karnych, za przestępstwa związane z zanieczyszczeniami (Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 11).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/16/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie kontroli przeprowadzanej przez państwo portu (Dz.U. L 131 z 28.5.2009, s. 57).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/65/UE z dnia 20 października 2010 r. w sprawie formalności sprawozdawczych dla statków wchodzących do lub wychodzących z portów państw członkowskich i uchylająca dyrektywę 2002/6/WE (Dz.U. L 283 z 29.10.2010, s. 1).

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 października 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK III

WIADOMOŚCI ELEKTRONICZNE ORAZ UNIJNY SYSTEM WYMIANY INFORMACJI MORSKICH (SAFESEANET)**1. Zasady ogólne i struktura**

Unijny system wymiany informacji morskich (SafeSeaNet) umożliwia otrzymywanie, przechowywanie, wyszukiwanie oraz wymianę informacji związanych z bezpieczeństwem morskim, ochroną w portach i ochroną na morzu, ochroną środowiska morskiego oraz efektywnością ruchu morskiego i transportu morskiego.

SafeSeaNet jest wyspecjalizowaną siecią stworzoną w celu ułatwienia wymiany danych w formie elektronicznej między państwami członkowskimi oraz w celu dostarczenia Komisji i państwu członkowskiemu odpowiednich informacji zgodnie z przepisami unijnymi. Składa się ona z sieci krajowych systemów SafeSeaNet w państwach członkowskich oraz z centralnego systemu SafeSeaNet, działającego jako punkt węzłowy.

Unijna sieć wymiany informacji morskich łączy wszystkie krajowe systemy SafeSeaNet, ustanowione zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy, i obejmuje centralny system SafeSeaNet.

2. Zarządzanie, działalność, rozwój i utrzymywanie**2.1. Obowiązki****2.1.1. Krajowe systemy SafeSeaNet**

Państwa członkowskie tworzą i utrzymują krajowe systemy SafeSeaNet, które umożliwiają wymianę danych morskich między użytkownikami i którymi kieruje właściwa władza krajowa.

Właściwa władza krajowa odpowiedzialna jest za zarządzanie systemem krajowym, które obejmuje krajową koordynację użytkowników danych i dostawców danych, jak również zapewnienie, aby wyznaczone zostały UN LOCODES oraz aby stworzona i utrzymywana była niezbędna krajowa infrastruktura informatyczna i procedury opisane w dokumencie dotyczącym interfejsu i kontroli funkcjonalności, o którym mowa w pkt 2.3.

Krajowy system SafeSeaNet umożliwia wzajemne połączenia między użytkownikami upoważnionymi przez właściwą władzę krajową oraz może zostać udostępniony określonym podmiotom związanym z transportem morskim (właścicielom statków, agentom, kapitanom, załadowcom i innym), jeżeli zostali oni upoważnieni przez właściwą władzę krajową, w szczególności w celu ułatwienia składania i odbioru sprawozdań w formie elektronicznej zgodnie z przepisami unijnymi.

2.1.2. Centralny system SafeSeaNet

Komisja jest odpowiedzialna, na poziomie polityki, za zarządzanie centralnym systemem SafeSeaNet i jego rozwój oraz za nadzór nad systemem SafeSeaNet, we współpracy z państwami członkowskimi, podczas gdy Europejska Agencja Bezpieczeństwa Morskiego — zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1406/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ — we współpracy z państwami członkowskimi i Komisją jest odpowiedzialna za:

— wdrożenie techniczne oraz dokumentację SafeSeaNet,

— rozwój, funkcjonowanie oraz integrację wiadomości elektronicznych i danych, a także utrzymanie interfejsów z centralnym systemem SafeSeaNet, łącznie z danymi AIS zbieranymi przez satelitę, oraz z różnymi systemami informatycznymi przewidzianymi w niniejszej dyrektywie, jak opisano w pkt 3.

Centralny system SafeSeaNet działający jako punkt węzłowy posiada interfejs do wszystkich krajowych systemów SafeSeaNet oraz ustanawia niezbędną infrastrukturę informatyczną oraz procedury opisane w dokumencie dotyczącym interfejsu i kontroli funkcjonalności, o którym mowa w pkt 2.3.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1406/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiające Europejską Agencję Bezpieczeństwa Morskiego (Dz.U. L 208 z 5.8.2002, s. 1).

2.2. Zasady zarządzania

Komisja ustanawia grupę sterującą wysokiego szczebla, która przyjmuje swój regulamin, złożoną z przedstawicieli państw członkowskich oraz Komisji, w celu:

- wydawania zaleceń w celu poprawy skuteczności i bezpieczeństwa systemu,
- dostarczania odpowiednich wskazówek dotyczących rozwoju systemu,
- wspierania Komisji w ramach przeglądu funkcjonowania systemu,
- dostarczania odpowiednich wskazówek dotyczących rozwoju interoperacyjnej platformy wymiany danych łączącej informacje z SafeSeaNet z informacjami pochodzącymi z innych systemów informatycznych, o których mowa w pkt 3,
- zatwierdzenia dokumentu dotyczącego interfejsu i kontroli funkcjonalności, o którym mowa w pkt 2.3, oraz wszelkich jego zmian,
- przyjmowania wytycznych w zakresie gromadzenia i dystrybucji za pośrednictwem SafeSeaNet informacji dotyczących właściwych władz wyznaczonych przez państwa członkowskie do pełnienia odpowiednich funkcji zgodnie z niniejszą dyrektywą,
- utrzymywania kontaktów z innymi odpowiednimi forami roboczymi, w tym w szczególności z grupą ds. uproszczenia procedur administracyjnych oraz elektronicznych usług informacyjnych w dziedzinie morskiej.

2.3. Dokument dotyczący interfejsu i kontroli funkcjonalności oraz dokumentacja techniczna

Komisja opracowuje i aktualizuje dokument dotyczący interfejsu i kontroli funkcjonalności w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi.

Dokument dotyczący interfejsu i kontroli funkcjonalności opisuje szczegółowo wymogi w zakresie funkcjonowania i procedury mające zastosowanie do elementów krajowych i centralnych systemu SafeSeaNet mających zapewnić zgodność z odpowiednimi przepisami unijnymi.

Dokument dotyczący interfejsu i kontroli funkcjonalności zawiera zasady dotyczące:

- wskazówek w zakresie praw dostępu, dotyczących zarządzania jakością danych,
- integracji danych, o których mowa w pkt 3, i ich dystrybucji za pośrednictwem systemu SafeSeaNet,
- procedur operacyjnych w odniesieniu do Agencji i państw członkowskich, określających mechanizmy kontrolne w zakresie jakości danych SafeSeaNet,
- specyfikacji bezpieczeństwa dla transmisji i wymiany danych, oraz
- archiwizowania informacji na poziomie krajowym i centralnym.

Dokument dotyczący interfejsu i kontroli funkcjonalności wskazuje możliwości przechowywania oraz udostępniania informacji dotyczących towarów niebezpiecznych lub powodujących zanieczyszczenia w związku z planowanymi usługami, w odniesieniu do których przyznano wyłączenie zgodnie z art. 15.

Dokumentacja techniczna SafeSeaNet (np. standardy dotyczące formatu przekazywania danych i interoperacyjności z innymi systemami i aplikacjami, podręczniki użytkownika, specyfikacje w zakresie bezpieczeństwa sieci oraz referencyjne bazy danych wspierające wypełnianie obowiązków sprawozdawczych) jest opracowywana i aktualizowana przez Agencję we współpracy z państwami członkowskimi.

3. Wymiana danych i dzielenie się danymi

System opiera się na standardach stosowanych w przemyśle i posiada zdolność współdziałania z systemami publicznymi i prywatnymi wykorzystywanymi do tworzenia, dostarczania lub otrzymywania informacji w ramach SafeSeaNet.

Komisja i państwa członkowskie współpracują ze sobą w celu zbadania możliwości technicznych i opracowania funkcjonalności umożliwiających w możliwie największym stopniu, aby dostawcy danych, w tym kapitanowie, właściciele, agenci, operatorzy, załadowcy i odpowiednie władze, musiały przekazywać informacje tylko raz, z należyтым uwzględnieniem obowiązków wynikających z dyrektywy 2010/65/UE ⁽¹⁾ oraz innych odpowiednich przepisów unijnych. Państwa członkowskie zapewniają, aby przekazane informacje były dostępne w celu ich wykorzystania we wszelkich odpowiednich systemach sprawozdawczych, systemach powiadamiania, systemach dzielenia się informacjami oraz systemach VTMISS.

Państwa członkowskie opracowują i utrzymują niezbędne interfejsy służące automatycznej transmisji danych za pomocą środków elektronicznych do SafeSeaNet.

Centralny system SafeSeaNet wykorzystuje się do dystrybucji wiadomości elektronicznych i danych wymienianych lub dzielonych zgodnie z niniejszą dyrektywą i odpowiednimi przepisami unijnymi, takimi jak m.in.:

- dyrektywa 2000/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 listopada 2000 r. w sprawie portowych urządzeń do odbioru odpadów wytwarzanych przez statki i pozostałości ładunku ⁽²⁾ — w odniesieniu do jej art. 12 ust. 3,
- dyrektywa 2005/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie zanieczyszczeń pochodzących ze statków oraz wprowadzenia sankcji, w tym sankcji karnych, za przestępstwa związane z zanieczyszczeniami ⁽³⁾ — w odniesieniu do jej art. 10,
- dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/16/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie kontroli przeprowadzanej przez państwo portu ⁽⁴⁾ — w odniesieniu do jej art. 24,
- dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/65/UE — w zakresie, w jakim ma zastosowanie jej art. 6.

Funkcjonowanie systemu SafeSeaNet powinno służyć ułatwieniu tworzenia i ustanowieniu europejskiego obszaru transportu morskiego bez barier.

W przypadku gdy zasady przyjęte na poziomie międzynarodowym dopuszczają przekazywanie informacji LRIT dotyczących statków państw trzecich, SafeSeaNet wykorzystuje się do dystrybucji wśród państw członkowskich — z zachowaniem odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa — informacji LRIT otrzymanych zgodnie z art. 6b niniejszej dyrektywy.

4. Bezpieczeństwo i prawa dostępu

Centralny system SafeSeaNet oraz krajowe systemy SafeSeaNet muszą spełniać wymogi niniejszej dyrektywy dotyczące poufności informacji, a także zasad bezpieczeństwa i specyfikacji określonych w dokumencie dotyczącym interfejsu i kontroli funkcjonalności, w szczególności w odniesieniu do praw dostępu.

Państwa członkowskie określają wszystkich użytkowników, którym przyznaje się odpowiednią rolę oraz pakiet praw dostępu zgodnie z dokumentem dotyczącym interfejsu i kontroli funkcjonalności.”.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/65/UE z dnia 20 października 2010 r. w sprawie formalności sprawozdawczych dla statków wchodzących do lub wychodzących z portów państw członkowskich i uchylająca dyrektywę 2002/6/WE (Dz.U. L 283 z 29.10.2010, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 332 z 28.12.2000, s. 81.

⁽³⁾ Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 11.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 131 z 28.5.2009, s. 57.